

Pavel Pokorný

Nový přírůstek do entomologických sbírek Regionálního muzea v Mikulově

Entomologické sbírky Regionálního muzea v Mikulově obsahují kolem 137 600 exemplářů hmyzu. Z tohoto počtu cca 107 690 ex. tvoří brouci (Coleoptera), 29 420 ex. motýli (Lepidoptera) a kolem 500 ex. zástupci jiných řádů. Sbírkou buduje muzejní entomolog především vlastním sběrem přímo v terénu na území Břeclavska a Hodonínska, příležitostně ji také doplňuje nákupy. Sběry entomologa tvoří cca 85 130 exemplářů brouků, zakoupeno bylo celkem 52 345 ex. hmyzu (z toho 22 559 ex. brouků, 29 286 ex. motýlů a 500 ex. ostatních).

V roce 2003 se Regionálnímu muzeu v Mikulově podařilo zakoupit sbírku z pozůstalosti břeclavského entomologa ing. Bedřicha Kunovského. V muzeu jsou nyní již čtyři celoživotní sbírky entomologů-amatérů, které po jejich smrti entomologické oddělení získalo. V roce 1975 to byla sbírka valtického sběratele Edmunda Sandtnera (3 616 ex. brouků, 1 940 ex. motýlů), v roce 1986 přibyla sbírka motýlů Šimona Sedi z Dubňan (4 086 ex.) a roku 1992 muzeum zakoupilo sbírku brouků břeclavského sběratele Engelberta Hepnera (4 866 ex.). Ještě je třeba zmínit torzo sbírky hodonínského sběratele Emila Hachlera (139 ex. motýlů), získané v roce 1999.

Aegosoma scabricorne (foto autor)

Ve sbírce Kunovského je celkem 11 786 exemplářů, z toho největší část tvoří brouci (Coleoptera) v počtu 11 623 ks, v malé míře jsou zastoupeny i jiné řády hmyzu – blanokřídlí (Hymenoptera) v počtu 129 ks, dvoukřídlí (Diptera) v počtu 28 ks. Sběry pocházejí z let 1941–2002 a v největší míře mapují výskyt brouků na jižní Moravě, kde převažují lokality z okolí Břeclavi. Část materiálu byla sbírána v Čechách a na Slovensku, několik desítek brouků pochází i ze zahraničí (střední Asie).

Zakoupená sbírka je druhově velmi bohatá, detailně prozkoumána však bude teprve v budoucnu. Proto zde uvádím pouze soupis čeledí a blíže jsem popsal jen některé druhy, které patří k živočichům vzácným a výjimečným. S tímto hodnocením se ztotožňují i odborníci, jakými jsou Bílý (1989), Heyrovský a Sláma (1992), Hůrka (1996), Jeniš (2001), Laibner (2000). Některé z těchto údajů potvrzují i moje vlastní terénní pozorování a sběry. Většina uvedených druhů je teplomilná a v naší republice se vyskytuje pouze na jižní Moravě. Pro zajímavost zmiňuji některé vzácné druhy i z jiných částí státu nebo ze Slovenska.

Použitý systém čeledí jsem převzal z Kratochvíla (1957). Není sice nejnovější, vychází z něho však systém evidence brouků v našem muzeu, zavedený po mém příchodu do muzea v roce 1976 a používaný dodnes. U čeledi Carabidae se držím názvů druhů podle Hůrky (1996), u čeledi Elateridae podle Laibnera (2000), u čeledi Buprestidae podle Bílého (1989) a u čeledi Cerambycidae podle Jeniše (2001). Pro lepší orientaci nejsou v tomto článku jednotlivé čeledi ani druhy řazeny podle systému, nýbrž jsou jejich latinská jména seřazena dle abecedy.

Sbírka Bedřicha Kunovského v Regionálním muzeu v Mikulově

název čeledi – latinsky	název čeledi – česky	č. čeledi	ks
Alleculidae	květomilovití	77	3
Anobiidae	červotočovití	64	133
Anthicidae		71	3
Anthribidae	šironoscovití	84	26
Bostrychidae	korovníkovití	63	39
Bruchidae (= Lariidae)	zrnokazovití	83	1
Buprestidae	krascovití	35	3506
Carabidae	střevlíkovití	2	1894
Cerambycidae	tesaříkovití	81	3251
Cicindelidae	svižníkovití	1	101
Cleridae	pestrokrovečnickovití	27	216
Coccinellidae	slunéčkovití	58	3
Colydiidae		56	47
Corynetidae	paličnickovití	28	127
Cryptophagidae	maločlencovití	52	15
Cucujidae	lesákovití	50	33
Curculionidae	nosatcovití	85	57
Dasytidae		26	8
Dermestidae	kozojedovití	42	1
Elateridae	kovaříkovití	31	786
Endomychidae	pýchavníkovití = pýchavovníkovití	57	2
Erotylidae	trojáčkovití	51	3
Eucnemidae		33	12
Histeridae	mršníkovití	20	12
Hydrophilidae	vodomilovití	8	5
Chrysomelidae	mandelinkovití	82	17
Lathridiidae	hlodníkovití	54	2
Lucanidae	roháčovití	79	7
Lymexylidae	lesanovití	29	3
Malachiidae	bradavičnickovití	25	2
Mycetophagidae	houbovníkovití	55	16
Nitidulidae	lesknáčkovití	48	17
Platypodidae	jádrohlodovití	86	42
Ptinidae	vrtavcovití	65	3
Pyrochroidae	ohniváčkovití	68	1
Pythidae		67	5
Rhizophagidae	lesklecovití	49	26
Scarabaeidae	vrubounovití	80	154
Scolytidae (= Ipidae)	kůrovcovití	87	832
Serropalpidae (= Melandryidae)	lencovití	75	8
Silphidae	mrchožroutovití	9	5
Staphylinidae	drabčíkovití	17	2
Temnochilidae (= Ostomidae)	kornatcovití	46	14
Tenebrionidae	potemníkovití	78	183
celkem:			11 623

Uvádím také české názvy čeledí, rodů a druhů. V současné době však zdaleka ne každý brouk či jiný živočich má svoje české jméno. Ještě v polovině 20. století tomu však bylo jinak – v té době totiž doznívaly obrozenecké nálady z 18. a 19. století a česky byli pojmenováni všichni známí živočichové i známé rostliny. Tato snaha přinesla do českého názvosloví často velmi nezvyklá slova nebo jejich složeniny, která vyvolávají mnohdy úsměvný zájem nejen u laiků, ale i u odborníků. Většina z nich se však „nevžila“ a zůstalo u klasického latinského názvosloví. Některé z těchto názvů (jsou vytištěny *kurzívou*) uvádím pro poučení i pobavení čtenářů.

Bostrychidae (korovníkovití) – čeleď č. 63. U nás se vyskytuje sedm druhů. Brouci se většinou vyvíjejí v suchém dřevě různých stromů nebo keřů.

Psoa viennensis Herbst (korovník révový)

(*stvolník révový*)

Larvy žijí ve starém dřevě révy vinné. Je to mizející druh, pravděpodobně mu nesvědčí chemické zásahy při vinohradnické velkovýrobě.

Buprestidae (krascovití) – čeleď č. 35. Čeleď má u nás 110 druhů, všechny jsou tepломilné. Vyvíjejí se ve dřevě nejrůznějších stromů. Vyznačují se nápadným zbarvením nebo výrazným vzorem na krovkách. Jsou to velmi hbití letci, najdeme je na nejrůznějších květech.

Acmaeodera degener degener (Scopoli)

(*stébelník modrokrový*)

Žije pouze v nejteplejších oblastech a vyvíjí se v odumřelých větvích dubů. Ve sbírce je velká série kusů.

Acmaeoderella flavofasciata flavofasciata (Piller et Mitterpacher)

Vyvíjí se v odumřelých větvích dubů. Ve sbírce je velká série kusů.

Anthaxia (Cratomerus) hungarica hungarica (Scopoli) (krasec uherský)

(*květokras uherský*)

Žije pouze v nejteplejších lesostepních oblastech. Ve sbírce je velká série kusů.

Anthaxia deaurata deaurata (Gmelin)

Žije pouze v nejteplejších oblastech. Druh téměř vymizel spolu s jilmu, které u nás skoro vyhubila grafioza (tj. onemocnění způsobené houbou druhu *Ophiostoma novo-ulmi*, jež se k nám rozšířilo ve třicátých letech minulého století a prakticky zlikvidovalo naše jilmové populace v lesích i mimo ně). Vývoj probíhá pod kůrou osluněných silných větví jilmů, dospělci naletují na osluněnou kůru a listy. Ve sbírce je velká série kusů.

Anthaxia hackeri Friwaldszky

Žije pouze v nejteplejších oblastech. Vyvíjí se v borce starých osluněných jilmů – platí o něm totéž jako u předchozího druhu. Ve sbírce je velká série kusů.

Aurigena (= Perotis) lugubris lugubris (Fabricius) (krasec hnědý)

(*zlatovec temný*)

Larva žije nejčastěji ve dřevě starých meruněk.

Dicerca (Dicerca) alni (Fischer von Waldheim)

(*dvozzubec olšový*)

Vývoj probíhá nejčastěji v odumírajících kmenech olší.

Dicerca (Dicerca) furcata furcata (Thomson) (= *acuminata* [Pallas])
(*dvojobec vidličnatý*)

Vyskytuje se jen v rozsáhlých starých březových porostech.

Eurythyrea quercus (Herbst)

Larva žije v těch částech kmene dubu, které jsou zbaveny kůry, a jsou proto maximálně osluněné. Dospělí brouci létají v korunách starých stromů. Fanatičtí sběratelé vyřezávají motorovými pilami velké kusy dřeva přímo z kmenů a doma se pak z larev pokoušejí vychovat dospělé jedince.

Chrysobothris chrysostigma chrysostigma (L.)

(*zlatojamec zlatotečný*)

Podle Bílého (1989) je tento druh na Moravě zřejmě již vyhubený. Vyvrátit údaj uvedeného autora se mi nepodařilo, protože exemplář ze sbírky pochází ze Slovenska. Druh se vyvíjí převážně pod kůrou odumírajících větví a kmenů jedlí. Dospělci bývali nalézáni na osluněných kmenech.

Chrysobothris igniventris Reitter

Vykytuje se pouze v nejteplejších oblastech. Vyvíjí se pod kůrou větví borovic.

Osmoderna eremita (foto autor)

Ptosima flavoguttata flavoguttata (Illiger) (= *undecimmaculata* [Herbst]) (krasec žlutoskvrný)

(*květokras žlutoskvrný*)

Žije pouze v nejteplejších oblastech. Larva se vyvíjí ve višni mahalebce. Ve sbírce je velká série kusů.

Scintillatrix (= *Lampra* = *Ovalisia*) *mirifica* Mulsant (= *decepiens* Mannerheim)

(*různohřbetník klamavý*)

Vyskytuje se pouze v nejteplejších oblastech. Druh je téměř vyhubený spolu s mizejícími jilmly. Larvy se vyvíjejí pod kůrou starých osluněných jilmů. Ve sbírce je série kusů.

Scintillatrix (= *Lampra* = *Ovalisia*) *rutilans rutilans* (Fabricius) (krasec lipový)

(*různohřbetník zlatolesklý*)

Larvální vývoj probíhá pod kůrou kmenů a větví starých lip, dospělci naletují na osluněná místa stromů. Ve sbírce je velká série kusů.

Carabidae (střevlíkovití) – čeled' č. 2. Je to jedna z největších čeledí, u nás je zaznamenáno přes 500 druhů. Jsou to hbití dravci, většinou se jedná o noční živočichy.

Callistus lunatus (Fabricius) (střevlíček lunoskvrnný)

(*pestřec lunoskvrnný*)

Vyskytuje se ve stepích a na pastvinách.

Carabus (*Limnocarabus*) *clathratus clathratus* (L.)

(*střevlík mřížkovaný*)

Velký střevlík, žije na bahnitých březích tůní, v lužním lese i na loukách. Loví pravděpodobně i pod vodou. Ve sbírce je série kusů.

Dolichus halensis (Schaller)

(*podlouhlec žlutorohý*)

Najdeme ho na suchých až polosuchých stanovištích.

Drypta dentata (Rossi)

(*kořenokaz modrý*)

Obývá břehy močálů a jiná vlhká místa, v současnosti se areál výskytu druhu postupně rozšiřuje.

Harpalus (*Harpalus*) *flavescens* (Piller et Mitterpacher) (= *rufus* Brueggemann)

(*kvapník rezavý*)

Žije na písčitých půdách a vátých písčích (psamofil).

Lebia (*Lamprias*) *chlorocephala* (Hoffmann, Koch, Müller et Linz)

(*lesklec zelenohlavý*)

Loví housenky na keřích a stromech.

Cerambycidae (tesaříkovití) – čeleď č. 81. V České republice se vyskytuje 220 druhů. Vyznačují se protáhlým tělem a dlouhými tykadly. Rekordmanem v naší fauně je kozlíček dazule, jehož sameček má tykadla až pětkrát delší než tělo.

Acanthocinus aedilis (L.) (kozlíček dazule)

Larvy žijí ve dřevě nejrůznějších stromů, které může i hnit, nebo v bylinách.

Acanthocinus reticulatus (Razoumowsky)

Vyvíjí se v jehličnatých stromech, sameček má tykadla dvakrát delší než tělo.

Aegosoma scabricorne (Scopoli) (= *Megopis* [*Aegosoma*] *scabricornis* [Scopoli])

(*tesařec drsnorohý*)

Larva žije ve starších listnatých stromech, dospělec se ve dne skrývá pod kůrou, vylétá až za soumraku.

Akimerus (= *Acimerus*) *schaefferi* (Laicharting)

Vyvíjí se ve starých dubech a jilmech. Dospělec lze zahlédnout v korunách dubů v původních dubových porostech. Ve sbírce je velká série kusů.

Anaesthetis testacea (Fabricius)

(*kaštanář narudlý*)

Vývoj probíhá v zasychajících větvích listnatých stromů. Přes den brouk sedí nehnutě na spodní straně větví, létá večer.

Axinopalpis (= *Axinopalpus*) *gracilis* Krynický

(*tenkostehneček něžný*)

Larva se vyvíjí pravděpodobně v dubech, uvádí se i klokočí.

Brachyta (= Evodinus = Pachyta) interrogationis (L.)

(*Pachyta* = tučňák)

Vývojová stádia nejsou známá, odhaduje se, že se larva vyvíjí v borovicích nebo břízách.

Callidium aeneum De Geer (tesařík kovový)

(*hladkoštitník kovový*)

Vyvíjí se v suchém dřevě listnatých i jehličnatých stromů.

Dorcadion aethiops (Scopoli) (kozlíček černý)

Vyskytuje se jen ve stepních krajích. Vyvíjí se jako všechny druhy rodu pod zemí na kořenech travin.

Ergates faber (L.) (tesařík zavalitý)

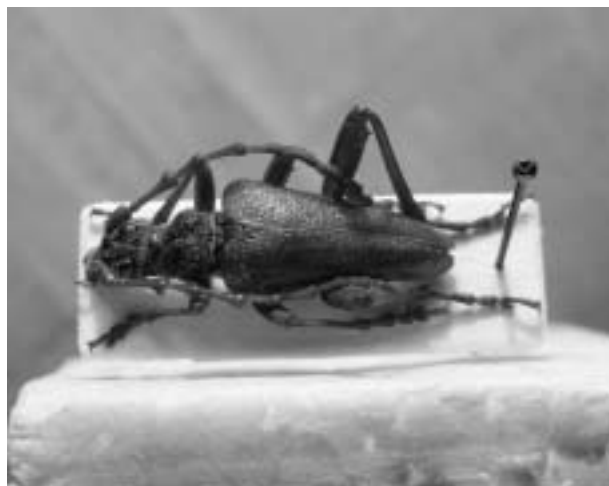
(*tesař široký*)

Vyvíjí se ve starých borových pařezech, uváděny jsou příklady napadení telegrafních sloupů či sloupů elektrického vedení. Aktivní je celou noc, přes den se skrývá.

Chlorophorus (= Clytanthus) herbsti (Brahm)

(*Chlorophorus* = kuloštitník)

Vývoj probíhá hlavně v lipách, uvádí se i réva vinná.

Akimerus schaefferi (foto autor)

Isotomus speciosus (Schneider)

Vyvíjí se v různých listnatých stromech, nejčastěji dubech. Jedná se o soumravný druh.

Leioderus (= Lioderus) kollari (Redtenbacher)

Kratochvíl (1957) uvádí, že je to velmi vzácný druh, podle Heyrovského a Slámy (1992) je u nás nesmírně vzácný, autoři však znali pouze jeden moravský nález. Sběrka obsahuje celkem 11 exemplářů druhu – osm z roku 1970 a tři z roku 1994, všechny z Břec-lavi. Druh se tedy vyskytuje přece jen hojněji, než se doposud předpokládalo. Larva žije v jilmlech a jiných stromech.

Leiopus (= Liopus) punctulatus (Paykull)

(*Leiopus* = lesklonoh)

Vývoj obvykle probíhá v suchých větvičkách topolu.

Leptura (= Strangalia [Strangalia]) aurulenta (Fabricius)

(*osidelník páskovaný*)

Vyvíjí se v různých listnatých stromech.

Mesosa curculionoides (L.) (kozlíček zdobený)

(*obšírník skvrnitý*)

Vyvíjí se nejčastěji v suchých větvičkách různých listnatých stromů. Ve sbírce je velká série kusů.

Monochamus saltuarius (Gebler)

Vývoj probíhá ve smrcích a borovicích v horských lokalitách, hlavně na Slovensku.

Monochamus sartor (Fabricius) (kozlíček hvozdník)

(*hvozdník křeččík*)

Larva žije ve smrku v horských a podhorských lesích, hlavně na Slovensku.

Morinus (= Morimus) funereus Mulsant

(*smutnil višňový*)

Je to původně mediteránní druh (z oblasti kolem Středozemního moře), který proniká na sever. K nám je většinou zavlečen s dřívím. Vyvíjí se v bucích a dubech.

Oplosia (= Hoplosia) cinerea (Mulsant) (= fennica [Paykull])

(*velkojamec finský*)

Vývoj probíhá nejčastěji v tlejících větvích lip.

Pedostrangalia (= Strangalia [Pedostrangalia]) revestita (L.)

(*osidelník narudlý*)

Larva žije v různých listnatých stromech. Za teplého počasí při bezvětří létají dospělci ve vrcholcích stromů.

Phytoecia affinis (Harrer) (= [Musaria] nigripes [Voet])

(*klínokrovec příbuzný*)

Druh se vyvíjí v oddencích různých okoličnatých rostlin.

Phytoecia (= [Musaria]) argus (Frölich)

Vyskytuje se jen na původních stepních biotopech v teplých polohách jižní Moravy. Vyvíjí se v oddencích seselu pestrého (Seseli varium).

Phytoecia nigricornis (Fabricius)

(*klínokrovec černý*)

Živnou rostlinou je vratič obecný (Tanacetum vulgare) a pelyněk, dospělce najdeme také na bodlácích.

Plagionotus detritus (L.) (tesařík zlatošpičkový)

(*kuloštítník zlatošpičkový*)

Larva žije převážně v dubu. Ve sbírce je velká série kusů.

Plagionotus floralis (L.)

Tento druh se nevyvíjí ve dřevě, nýbrž ve stoncích bylin. Ve sbírce je velká série kusů.

Pronocera angusta (Kriechbaum)

Vývoj probíhá v tenkých větvích smrku. Dospělce brouka se podařilo ulovit v noci na světlo.

Purpuricenus kaehlerii (L.) (tesařík broskvoňový)
(*purpurec středoskvrnný*)

Larva žije v různých druzích listnatých stromů, ale také v ovocných dřevinách a v révě vinné.

Ropalopus varini Bedel (= *Rhopalopus spinicornis* [Abeille])
(*Rhopalopus* = *hladkoštítník*)

Vývoj probíhá v dubech, dospělci se vzácně objeví na květech.

Saperda octopunctata (Scopoli)
(*osikovník* = *osykovník osmítečný*)

Vyvíjí se v suchých lipových kmenech.

Saperda perforata (Pallas)
(*osikovník* = *osykovník dírkovaný*)

Larva žije v různých listnatých stromech.

Saperda punctata (L.)
(*osikovník* = *osykovník tečkovaný*).

Vývoj probíhá hlavně v kmenech a v silných větvích jilmů. Jeho existence je ohrožena vymíráním jilmů. Ve sbírce je série kusů.

Purpuricenus kaehlerii (foto autor)

Semanotus ruscicus (Fabricius)

Je to teplomilný druh, který má u nás severní hranici rozšíření. Zatím je uváděn pouze na Slovensku. Exempláře ze sbírky však nepotvrdí eventuální výskyt na Moravě, poněvadž bohužel postrádají lokální lístky. Larva se vyvíjí v jalovci.

Semanotus undatus (L.)

Vývoj probíhá obvykle v borovicích. Ve sbírce je série kusů.

Stenomalus (= *Obrium* [Obriopsis]) *bicolor* Kraatz
(*Obrium* = *štíhloň*)

Jedná se o mediteránní druh, který má na Slovensku nejsevernější hranici rozšíření. Nepodařilo se mi potvrdit výskyt druhu na Moravě – všichni tři brouci ve sbírce byli totiž nalezeni na Slovensku. Vývoj je neznámý, možná v ovocných stromech nebo jiných listnáčích.

Tetrops starki Chevrolat

(*Tetrops* = čtyřoček)

Larva žije v různých listnatých stromech.

Trichoferus pallidus (Olivier)

Je to mediteránní druh, který má na jižní Moravě severní hranici rozšíření. Byl dlouho považován za nesmírně vzácného, v poslední době je však nalézán častěji. Buď se rozšiřuje jeho areál výskytu, nebo se mění metodiky sběru. Využívá se ve starých dubech, dospělý brouk má večerní a noční aktivitu.

Vadonia (= Leptura [Neovadonia]) unipunctata (Fabricius)

(*úzkorožník jednotěčný*)

Vývoj tohoto druhu není dostatečně znám, odhaduje se trnka nebo různé druhy vrb. Dospělci se vyskytují na květech bylin.

Xylotrechus (= Clytus) antilope (Schönherr)

(*kuloštítník žlutorohý*)

Larva žije v dubech, imaga lze nalézt na dříví, kde velmi čile létají. Ve sbírce je velká série kusů.

Xylotrechus (= Clytus) arvicola (Olivier)

(*kuloštítník polní*)

Vývoj probíhá v různých listnatých stromech a keřích.

Cucujidae (lesákovití) – čeleď č. 50. U nás žije 40 druhů, které se vyskytují nejčastěji pod kůrou stromů, někdy v zásobách potravin.

Cucujus cinnaberinus (Scopoli) (lesák rumělkový)

(*ploštěnec rumělkový*)

Má velmi ploché tělo a obtížně popsatelnou červenou barvu.

Elateridae (kovaříkovití) – čeleď č. 31. Tato čeleď je u nás zastoupena 140 druhy, larvy žijí na travách i na květech, ve dřevě i pod kůrou. Dospělci mají zvláštní schopnost – z lehu na zádech se dokáží vymrštit a postavit se zase na nohy.

Stenagostus (= Athous) rufus (De Geer)

(*volnokrok červený*)

Je největším druhem čeledi. Obývá rozlehlé borové porosty. Je to noční druh, který přilétá na světlo.

Lucanidae (roháčovití) – čeleď č. 79. U nás se vyskytuje sedm druhů. Jsou to středně velcí až velcí brouci, samci často s velkými kusadly. Roháč obecný (*Lucanus cervus* [L.]) je naším největším broukem. Larvy se vyvíjejí ve dřevě nebo trouchu různých stromů.

Ceruchus chrysomelinus (Hochenwarth)

(*Ceruchus* = rožec)

Využívá se v bukovém dřevě podhorských lesů.

Pythidae – čeleď č. 67. U nás se uvádí 14 druhů, které žijí obvykle ve dřevě a pod kůrou, kde pronásledují larvy kůrovců.

Pytho depressus (L.)

(*plochohřbetec stlačený*)

Scarabaeidae (vrubounovití) – čeleď č. 80. Velmi různorodá čeleď co do tvarů, velikostí a způsobu života. U nás žije 180 druhů. Velká část druhů je koprofágní (tj. živí se výkaly, nejčastěji savců), většina druhů se vyvíjí na rostlinách nebo v dřevěném trouchu.

Gnorimus octopunctata (Fabricius) (zdobenec černý)
Ve sbírce je velká série kusů.

Osmoderma eremita (Scopoli) (páchník hnědý)
(*páchník samotářský*)
Vyvíjí se v trouchu vrb a jiných listnáčů.

Isotomus speciosus (foto autor)

Serropalpidae (= Melandryidae) (lencovití) – čeleď č. 75. Uvádí se, že se u nás vyskytuje 35 druhů, které žijí pod kůrou hniјících stromů, ve stromových houbách a pod.

Osphya bipunctata (Fabricius)
(*dvojklanec dvojskvrnitý*)
Vyznačuje se velmi variabilním zbarvením, které přechází v různých odstínech od žlutohnědé až k černé.

Temnochilidae (= Ostomidae) (kornatcovití) – čeleď č. 46. Čeleď má u nás osm druhů.

Zimioma grossum (L.) (= *Ostoma grossa* L.) (kornatec velký)
(*široštítník tlustý*)
Žije pod kůrou jehličnatých stromů. Je to největší druh čeledi.

Sbírka ing. Bedřicha Kunovského je dalším dokladem úrovně sběratelské aktivity entomologů-amatérů. Její dokumentační hodnota pro regionální faunistiku (tj. vyhledávání, určování a evidování živočišných druhů na určitém území) jižní Moravy je nedoceníitelná, protože jednak mapuje na tomto území vývoj druhového složení velkého počtu druhů brouků, jednak tento výskyt sleduje během poměrně dlouhého období – delšího než šedesát let.

Její přínos pro muzejní sbírkový fond je také velký, protože sbírky brouků doplnila v několika rovinách. Za prvé jsme získali nálezy z lokalit, kde doklad o výskytu druhu dosud chybí, za druhé se k nám dostaly nálezy z doby, kdy nebyl muzejní entomologický

výzkum prováděn. Za třetí byla naše sbírka obohacena o cenný srovnávací materiál – získali jsme totiž i druhy, které naše sbírky dosud neobsahovaly.

Literatura:

- Bílý, S. (1989): Krascovití, Buprestidae, ACADEMIA, Praha.
- Freude, H. – Harde, K. W. – Lohse G. A. (1964–1983): Die Käfer Mitteleuropas, Band 1–11, Goecke & Evers Verlag, Krefeld, Germany.
- Hanzák, J. – Moucha, J. – Zahradník, J. (1973): Světem zvířat, V. bezobratlí 2, Albatros, Praha.
- Heyrovský, L. – Sláma, M. (1992): Tesaříkovití, Coleoptera, Cerambycidae, Nakladatelství Kabourek, Zlín.
- Hůrka, K. (1992): Střevlíkovití Carabidae I., ACADEMIA, Praha.
- Hůrka, K. (1996): Carabidae České a Slovenské republiky, Kabourek, Zlín.
- Javorek, V. (1947): Klíč k určování brouků ČSR, R. Promberger, Olomouc.
- Jelínek, J. (1993): Seznam československých brouků, Folia Heyrovskyana – Supplementum I, Praha.
- Jeniš, I. (2001): Tesaříkovití – Distenidae, Oxypeltidae, Vesperidae, Anoplodermatidae a Cerambycidae I., Vesperidae a Cerambycidae Evropy, Ateliér Regulus, Zlín.
- Klapálek, F. (1903): Atlas brouků střeoevropských, I, II, Nakladatel I. L. Kober, Praha.
- Kratochvíl, J. a kol. (1957): Klíč zvířeny ČSR, díl I, II, Nakladatelství Československé akademie věd, Praha.
- Laibner, S. (2000): Elateridae České a Slovenské republiky, Nakladatelství Kabourek, Zlín.
- Reitter, E. (1908): Fauna germanica, Die Käfer des Deutschen Reiches, I–V, K. G. Lutz Verlag, Stuttgart, Germany.